

HOVAWART

27

Ledencontactblad
Hovawart Bond Nederland

Zomer 2022

Lidmaatschap en contributie
De contributie bedraagt € 35,- per jaar, vooraf te voldoen. Gezinslidcontributie € 5,- per jaar.

Adreswijziging, aanmelding en opzegging:
pmeesterhovawartvereniging@gmail.com.
Opzegging lidmaatschap kan schriftelijk of per e-mail en op elk moment conform de statuten van de vereniging.

Lovense Kanaaldijk 40
5015 AK Tilburg, NL
www.hovawartbond.nl

Kamer van Koophandel nr. 60877707
IBAN/SEPA Nummer: NL59INGB0006542675
BIC Nummer: INGBNL2A
Banknaam: ING BANK N.V

Bestuur

- Kees van Gorp, voorzitter
Internationale contacten en fokkerszaken
- Kees van der Sar, secretaris
Alle algemene zaken en officiële zaken
- Camiel Daamen, penningmeester
Ledenadministratie
- Hetty Slaats, clubblad (aanlever- en verzendpunt)
- Christel van de Westelaken, clubactiviteiten

Commissies

- Jacqueline Wullms, fotografie
- Bas Elings, medisch advies (vragen via bestuur)
- Rob Joosten, medisch advies (vragen via bestuur)

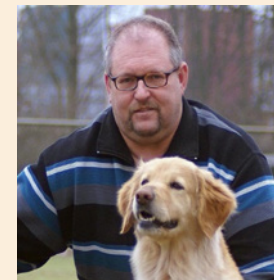
Team Gedragstesten

- Annemiek Kliebisch, Groep + neusaanleg
- Jan v Doremalen, Groep + optische prikkel + akoestische prikkel
- Hans Wullms, Groep + optische prikkel + akoestische prikkel
- Ylena Somers, Groep + spelen vreemde persoon
- Kees van der Sar, algemeen + binnenkomen + begeleiding
- Christel van de Westelaken, algemeen + buitdrift + spelen vreemde persoon
- Hetty Slaats, algemeen + schrijver
- Kees van Gorp, algemeen + verdedigen van eigenaar
- Jacobien Uenk-Wagemaker, algemeen (aspirant tester)
- Jacqueline Wullms, fotografie

Bijdragen voor clubblad zenden naar:
kopijclubblad@gmail.com

© UIT DIT CONTACTBLAD MAG U NIETS
OVERNEMEN ZONDER
VOORAFGAANDE TOESTEMMING

Voorwoord

Beste leden,

De afgelopen periode zijn we heel druk geweest met verschillende activiteiten. Een kleine opsomming:

- Gesprek over de matrix fokkerij met de Hovawart Rasvereniging in Limburg (3 bestuurders: Hetty, Kees en ik).
- Vergaderingen over een nieuw computerprogramma waardoor we een duidelijk overzicht krijgen van de gehele hovawartpopulatie. Leden en andere verenigingen kunnen gaan participeren d.m.v. een eigen licentie.
- Nieuwsbrief gemaakt met aankondiging van jaarlijkse barbecue en themadag 'fokkerij'.
- Assistentie verleend bij 10 HD-röntgenopnames van reuen die we graag op de dekruenlijst gaan zien.
- Samen met webmaster veel werk verricht aan het ledenportaal op de website. Voor toegang vragen leden een code aan.
- Themadag 'fokkerij' verzorgd voor toekomstige fokkers en dekrueneigenaren.
- Werken aan mogelijkheden om een show te organiseren.
- Samen met Hetty activiteit van de Raad van Beheer bijgewoond.

En verder nog gedragstests en 2 nestdagen in Tilburg, een puptest in Best, een groot aantal lessen, de voorbereiding van de trainingsweek.

Voor ons was het privé ook een heel bezige tijd. Het is pittig om op en neer te reizen tussen Nederland en Polen. Het vliegen en de reis van en naar de luchthaven, met hulp van Hetty, worden steeds duurder. Als gezin hebben we ons maanden ingezet voor een familie uit de Oekraïne, een slopende klus. De mensen hebben natuurlijk een andere cultuur en niet te vergeten hebben ze een trauma opgelopen. Hier zal nog veel professionele hulp nodig zijn, maar we hebben veel energie, liefde en geld in dit gezin gestopt. Nu zijn ze weer naar de Oekraïne. Hun verlangen naar de eigen, vertrouwde plek was te groot om langer te blijven. In hun gebied vallen nu geen bommen meer.

Ons vakantiehuisje zal na een grondige opknappbeurt spoedig weer onderdak bieden aan een volgend gezin. Ondanks de zorg en hoge kosten hebben we geen moment spijt van wat we hebben gedaan. We zijn ontzettend blij met alle steun van zo velen van u. Wij werken aan het volgende project, hopelijk ook dan weer met hulp van velen. In de maand augustus sluiten we als gezin de deuren voor activiteiten van de club. Hopelijk zien we elkaar nog voor de vakantie. Een aantal leden zeker bij de trainingsweek, die vast weer gezellig zal zijn.

Kees van Gorp

De avonturen van Rebel en Bierdopje

Rebel geboren 6-2-2022.
Het volgende verhaal dat ik jullie ga vertellen is waar gebeurd!!!

Er was eens een Bierdopje. Dit Bierdopje lag samen met zijn tweelingbroer op een salontafel in Best. DOM, DOM, DOM!!!! De eigenaars van de flesjes waar de dopjes op hadden gezeten, zaten gezellig tv te kijken. Ik, Rebel, had allang gezien dat ze geen oog voor mij hadden. 'Dus wat doet een REBEL in zo'n geval? Boeven. Ik pakte het dopje en ging ermee spelen. Op een gegeven moment dacht ik: Waarom probeer ik er niet een keer op te bijten? Zo gezegd, zo gedaan. Maar..... het dopje ging wel erg ver mijn keel in. Ai!! Het baasje probeerde het er nog uit te krijgen, maar hij was te laat. Ik had het doorgeslikt, jawel.

Oh, oh, wat nu? Omdat ik er niet zichtbaar last van had, hebben we niemand iets gezegd, ook Kees niet. Weer DOM, DOM, DOM!! De volgende dag bij mijn training heeft mijn baasje aan Kees verteld wat er gebeurd was.

Kees was NIET blij. Hij heeft onze dierenarts gebeld en daar zijn we na de training meteen naartoe gegaan. Toen we daar aankwamen, moest de dokter een beetje lachen om mij. "Sukkel", zei hij. "Wie doet nou zoiets?" Pff, kan ik er wat aan doen. Maar goed. Eerst een paar mooie foto's gemaakt om te kijken waar Bierdopje zat. Op de foto was duidelijk te zien dat hij in mijn maag zat. De dokter zei tegen het baasje dat ik goed peperkoek moest eten en morgen terug moest komen. Nou, dat peperkoek eten vond ik niet erg. Maar de volgende morgen kreeg ik een spuitje om alle peperkoek er weer uit te laten komen! Ik snapte er niks van en Bierdopje ook niet. Hij bleef gewoon zitten. De volgende dag nog een keer hetzelfde ritueel maar Bierdopje bleef zitten waar hij zat. Wat nu? "Opereren", zei de dokter. Ai, daar had ik geen zin in. Gelukkig kwam Kees met een alternatief. Ik mocht met mijn baasjes naar Rijswijk (AniCura ZH) voor een gastroscopie. Lekker om 7 uur 's morgens in de auto. Ik was wel wakker, hahaha. Daar aangekomen weer foto's gemaakt voor de zekerheid. Wat bleek? Bierdopje was verhuist

en niemand wist waar naartoe. Ik zal hem toch wel uitgepoept of uitgebraakt hebben of zo, haha! De volgende dag nog een keer foto's gemaakt bij de dierenarts voor de zekerheid. Maar het is echt waar, Bierdopje was niet meer te vinden. Dus eind goed, al goed!

Maar lieve mensen, KIJK UIT MET WAT JE LAAT SLINGEREN WANT WIJ HOVAWART-PUPPY'S ZIJN BOEVEN!!!!!!!!!!!!!!

Rebel

Hovawart bruistablet Saar

Annie en Ad

Een eerste kennismaking met de Hovawart Bond Nederland bleek al acht jaar eerder gemaakt dan ik mij realiseerde. Onze blonde Luna, blijkt een nakomeling uit de fok van Kees.

Reu Seth (Houwaert's) en Zaza hebben een nest van 11 blonde pups gekregen waarvan onze Luna 8 jaar geleden als 'geleide'hond bij onze blinde black-and-tan Hovawart Mara in huis kwam. Twee maanden na het overlijden van Mara heb ik gezocht naar een hovawart-pup en ben zo in contact gekomen met Kees. Vanaf het eerste telefoongesprek was er de hovawartklik! Een eerste kennismakingsafpraak was dan ook snel gemaakt.

Bij het voorstellen van de pup was ik heel gespannen, mijn voorkeur ging uit naar een black-and-tan teefje, bij het passen van pup en eigenaar is het dan even afwachten welke match er komt! Gelukkig stelde Kees een black-and-tan teefje voor en was ik meteen verkocht. De opmerking "ze heeft wel (te) veel aftekening" maakte mij niets uit.

Tijdens de gesprekken bleek dat de hovawart-wereld klein is en we gezamenlijke vrienden

hebben, de familie Taal uit Voorschoten. Wij zijn destijds bij de familie Taal op bezoek geweest voor onze eerste hovawartpup. Vanwege de match met onze eerste hond destijds hebben we ervoor gekozen, toen geen pup te nemen. Het contact is wel altijd

gebleven. Kees en Floor kennen elkaar nog van de andere hovawartclub en hadden elkaar ruim 35 jaar niet gezien. Het weerzien liet echter niet lang op zich wachten.

Informatiemiddag

Op zondag 27 maart op weg naar de eerste informatiemiddag waarbij de andere, toekomstige pup-eigenaren en als verrassing de vader en moeder van het nest ook aanwezig waren. De oproep op de app "neem wat lekkers mee" pakte heel goed uit. Iedereen had wat lekkers te eten meegebracht, er was aan werkelijk alles gedacht, voor zoetekauw en voor de hartige trek. Tijdens de middag kregen we van Kees theorie'les' over de opvoeding en de voeding van de pups. Tips over hoe de pups vast te houden en hoe vooral niet. Verder veel tips over het gedrag van de pup/hond, het zindelijk maken, het tegen je

opspringen en waarom pups overal in bijten, vooral in de handen. Bij het weggaan kregen wijzelf nog uitleg over de vioolklier, waaraan onze blonde Luna zojuist was geholpen. Het was een gezellige topmiddag!

Ophalen

Eerst alle gegevens ingevoerd op de site van de Raad van Beheer, om zeker te zijn dat we de pup zouden meekrijgen. Woensdagmiddag 30 maart was dan het grote moment om onze Saartje (Pretty Lady), het black-and-tan teefje op te halen.

Iedere eigenaar had een 'tijdslot' gekregen, zodat er voldoende tijd was om vragen te stellen en er nog rustig afscheid kon worden genomen, waarna de pup mee kon naar zijn

Afscheid

Als je merkt dat je kameraad op leeftijd komt of zelfs eerder al verschijnselen van aftakeling toont, sta je wat vaker stil bij de tijdelijkheid van het leven samen. Toen je je held als pup in huis nam, was je daar niet mee bezig, een Hovawart ís je leven, dus die heb je voor je leven. Maar je vriend wordt niet zo oud als jij. En dat beseft hebben jullie op een gegeven ogenblik allebei. Dat is het moment aangebroken dat het afscheid nemen kan beginnen.

Het is ook het moment dat ook mijn eigen vluchtigheid mijn brein gaat bezighouden. Naarmate de jaren vorderen, ga je meer en meer stilstaan bij de vraag hoeveelheid tijd je nog gegeven is. Zou een Hovawart met vergelijkbare vragen rondlopen als ik? Zie ik voldoende wat mijn roedel nodig heeft? Ben ik altijd voor ze beschikbaar? Wat was mijn bijdrage in deze familie? Heb ik kunnen troosten, blij kunnen maken, kunnen inspireren en vermaken? Bood ik rust en bescherming toen mijn roedel dat nodig had en heb ik eigenlijk zelf ook kunnen bouwen, kunnen vertrouwen op hèn? En de belangrijkste vraag misschien: Hoe kunnen we dit nog zo lang en intens mogelijk voortzetten? Zicht op de eindigheid ís nog geen einde, immers. Pluk de dag lijkt een nikszzeggende tegeltekst, maar is wel treffend. Haal eruit wat erin zit. Stop erin wat er nog bij gaat. Geef wat je kan en omarm wat je krijgt. Zo zorg je dat de tijd van afscheid nemen geen afscheid is, maar afscheid némen is.

of haar nieuwe woonwereld. Maar natuurlijk niet voordat Hetty een laatste foto van de nieuwe eigenaren met pup had genomen.

Puppydag

Zondag 1 mei, eerst Floor opgehaald die graag van de uitnodiging gebruikmaakte om Kees na 35 jaar weer te ontmoeten. Daarna op weg naar Tilburg voor de eerste broertjes en -zusjessamenkomst. Het weer zat mee en natuurlijk was er aan de whatsappoproep om wat lekkers mee te nemen, ruim gehoor gegeven. Er was weer de gemoedelijke Brabantse sfeer en de mogelijkheid om de zeven pups los te laten om naar hartenlust te

ravotten.

Natuurlijk kon een eerste puppytraining niet ontbreken, een vierkant was uitgezet, waar de eigenaren met hun pup de beurt kregen om op het parcours te oefenen. Kees gaf alle eigenaren tips en tricks mee, hoe de pup lerend enthousiast te maken. Daarbij werd met zijn humor duidelijk gemaakt dat het aan de baasjes is om de pup bij de les te houden en heel goed te kijken naar het gedrag van de pup. Ook de toeschouwers werden betrokken bij de training, met de tips over wat er goed en beter kon!

Na de puppy training konden de pups los en was het een veld vol stoeiende pups, waarbij

een goede waarnemer kon zien, hoe een begin werd gemaakt met de rangordebepaling in de puppygroep. Uit de les die met humor en veel plezier werd gegeven, kon ik ondanks mijn hovawartervaring nog veel leren. Na de training was het een gezellige samenkomst met koffie en lekkers, waarbij veel ervaringen zijn uitgewisseld en leuk is gekletst over de pups. Een zeer gezellige en geslaagde puppydag.

De eerste maand

Saar haar eerste weken zijn energiek te noemen. Het zindelijk maken, leren meelopen, nee niet daarin bijten en vooral niet in de handen, alle schoenen van de vloer, leren zitten, waar een hondensnoepje wonderen doet, samen met zus Luna uit de standaard eten zonder de bak van Luna te plunderen, het leren los meelopen om de roedelbinding te versterken, eigenlijk alle hondenstapjes om tot een goede socialisatie van pup naar hond te komen.

Saar is onze vijfde Hovawart en de eerste waarbij het lijkt of er heel veel batterijen in zitten. Saar staat altijd 'aan'. Dit in tegenstelling tot onze gemoedelijke Luna die alles bedeesd doet, en enkel als het echt moet er bovenop kan vliegen.

In het begin probeerde Luna de drukke bruis-tablet Saar te ontwijken. Inmiddels is er de acceptatie door Luna, het bemoederen en het ongemerkt in de gaten houden om precies op tijd in de buurt te zijn als er andere honden aankomen en te kijken of er niet even ingegrepen moet worden. Luna en spring-in-het-veld Saar zijn echt dikke maatjes.

Met vriendelijke groeten,

Annie & Ad

Maagtorsie of maagkanteling bij de hond

Bas Elings

Het is de nachtmerrie van iedere grotehonden-eigenaar: een maagtorsie (officieel maag-dilatatie volvulus - MDV). Bij een maagtorsie draait de maag van de hond om zijn as (volvulus). Naast het draaien van de maag, zet de maag ook uit (dilatatie). Hierdoor worden de bloedvaten die van en naar de maag lopen afgekneld. De milt zit vast aan de maag en kantelt mee.

Omdat zowel de slokdarm als de twaalfvingerige darm (het duodenum) van de hond afgesloten worden door de maagtorsie, kan gas en eten niet meer in of uit de maag. Indien de maagtorsie niet snel behandeld wordt, zal de hond overlijden. Met name grote hondenrassen zijn gevoelig voor een maagtorsie.

De oorzaken van een maagtorsie bij de hond Het is niet bekend waarom de maag soms kan draaien. Bij bepaalde hondenrassen zien we vaker een maagtorsie, bij andere rassen zelden of nooit. Vooral de grote rassen met diepe borstkas zijn gevoelig. Een aantal rassen waarbij een maagtorsie voorkomt, zijn:

- Duitse Dog (36,7%),
- Konings Poedel (25,3%),
- Ierse Setter (24,9%),
- Weimaraner (19,1%),
- Rottweiler (3,9%),
- Hovawart (?%).

(Het percentage geeft de kans op een maagtorsie aan.)

De genetische aanleg is wel erg belangrijk. Wanneer een familielid (vader- of moederdier) een maagtorsie heeft gehad, is de kans op het ontwikkelen van een maagtorsie erg groot.

Hondgebonden oorzaken:

- Grote rassen met een diepe borstkas lopen meer risico.
- Reuen lopen meer risico dan teven.
- De hond heeft meestal ongeveer een middelbare leeftijd.
- Nerveuze dieren lopen meer risico.

- Dieren met ONDERgewicht hebben een grotere kans.

Medische oorzaken die het risico verhogen

- andere maagdarmproblemen,
- een eerder verwijderde milt,
- een lange ophangband tussen lever en maag.

Voedingsoorzaken die het risico verhogen

- eten vanaf een verhoging,
- eten van een grote maaltijd,
- 1x per dag eten,
- snel eten,
- veel drinken,
- activiteit net voor of na het eten,
- kleine brokjes,
- hoge gehalten plantaardige vetten.

De aard van het voer (brokken, blik of vers) speelt waarschijnlijk geen rol. Vroeger werd gedacht dat een maagtorsie vooral voorkwam bij het eten van brokken. Dit blijkt niet zo te zijn. Ook de zuurgraad van de maag heeft geen invloed.

Hoe ontstaat een maagtorsie bij de hond

Er bestaan 2 theorieën over het ontstaan van een maagtorsie.

1. Door inslikken van grote hoeveelheden lucht zet de maag uit en draait daarna. Het is niet bekend waarom de maag dan draait.
2. De maag draait om zijn as, bijvoorbeeld door een vreemde beweging na het eten. De maag raakt afgesloten aan ingang en uitgang en de inhoud (eten) gaat gisten. Dan ontstaan de overvulde maag en de druk op de ingewanden, de bloedvaten en de longen.

Bij een maagtorsie-operatie (zie verder) vinden we een maag die overvuld is met gas (lucht). Deze is dan niet terug te draaien zonder eerst het gas eruit te laten lopen. Ondergetekende gaat er vanuit dat de maag eerst draait en zich daarna vult met gas.

De symptomen van een maagtorsie

- Een zeer harde en dikke buik, met name links is de buik hard en gespannen. Naast het kantelen van de maag, zal de maag ook enorm uitzetten. De maag vult zich met veel

gas/lucht en vloeistof. De vloeistof in de maag is afkomstig van drinken, maagsap en ophoping van vloeistof uit bloedvaten. Door de grote hoeveelheid lucht in de maag, zal de maag achter de ribboog (links) uitkomen en een holle toon geven als je er op tikt.

- **Loos braken.** Bij een maagtorsie zet de maag enorm uit. Hierdoor ontstaat een braakprikkel en probeert de hond zijn maag te legen door middel van braken. Door het kantelen van de maag is de slokdarm echter afgesloten en kan er geen maaginhoud meer worden uitgebraakt. De hond probeert dus te braken, maar er komt geen maaginhoud naar buiten.
- **Snel sloom worden en in shock raken.** Door het uitzetten en kantelen van de maag worden grote bloedvaten in het lichaam dichtgedrukt. Door het dichtdrukken van de bloedvaten ontstaan twee soorten shock: te weinig vocht in de bloedvaten en afsluiting in de bloedvaten. Door de shock wordt de hond sloom, de slijmvliezen worden bleek/wit, het hart gaat sneller kloppen maar de pols is zwak. Bovendien kan de lichaamstemperatuur snel dalen.
- **Hartritme stoornissen.** Door het afsluiten van de grote vaten ontstaat er een zuurstoftekort in bepaalde organen. Wanneer de hartspier te weinig zuurstof ontvangt kunnen er hartritme stoornissen ontstaan. Bovendien kan een tekort aan kalium zorgen voor hartritme stoornissen. Na behandeling van een maagtorsie kunnen toxines en vrije radicalen vrijkomen die zorgen voor hartritme stoornissen.
- **Afsterven van de maagwand.** Door de kanteling van de maag worden de bloedvaten van de maag afgesloten. De maagwand ontvangt hierdoor te weinig bloed en zal afsterven. Wanneer de maag in de juiste positie wordt teruggebracht en de doorbloeding herstelt,

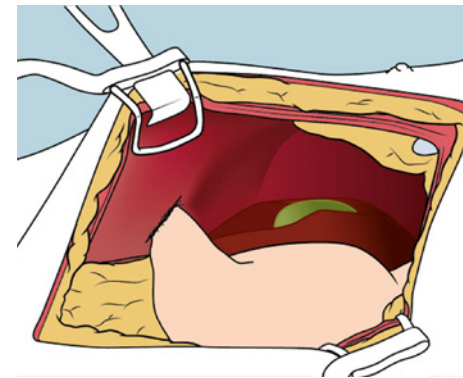
komen vrije radicalen en toxines vrij. Deze vrije radicalen en toxines kunnen nog meer schade aan de maagwand veroorzaken.

De behandeling van een maagtorsie

Intraveneus infuus geven om de bloeddruk op peil te brengen en daarmee de shock te behandelen. Omdat het meestal grote honden betreft, wordt, als het lukt, in beide voorpoten een braunule geplaatst en een stort infuus aangesloten (infuusnelheid starten op 90 ml/kg/uur). Pijnstilling op basis van opiaten. Het uitzetten van de maag is zeer pijnlijk. Daarom moeten er goede en veilige pijnstillers worden toegediend. Sonderen of punteren van de maag. Het uitzetten van de maag is niet alleen zeer pijnlijk, maar zorgt ook voor shock. De maag moet dan ook zo snel mogelijk worden geleegd. Sonderen lukt niet altijd, omdat de slokdarm door de maagkanteling afgekneld wordt. Wanneer sonderen niet lukt, dan wordt de lucht uit de maag gelaten door punteren van de maag met een grote naald. Operatief de maag terugdraaien. Wanneer sonderen van de maag niet lukt, moet de maag chirurgisch worden teruggedraaid. Vaak moet de maag tijdens de chirurgie geleegd worden, voordat deze kan worden gedraaid. Dit kan door middel van punteren (door de chirurg) of sonderen (door de operatieassistent). Na het legen wordt de maag in de juiste positie teruggebracht (uitgang van de maag ligt normaal rechts in buik). Wanneer de maag weer juist ligt, wordt de milt gecontroleerd. De milt zit vast aan de maag en is meegedraaid met de maag. Wanneer de doorbloeding van de milt niet herstelt, dan moet de milt worden verwijderd (splenectomie). Bovendien wordt de maagwand gecontroleerd op afsterven. Wanneer de maagwand

afsterven toont (zwarte verkleuring) dan moet het afgestorven deel van de maag worden verwijderd.

Het chirurgisch vastzetten van de maag (gastropexie). Wanneer de maag op zijn juiste plaats ligt en de overige organen zijn gecontroleerd, wordt de maag aan de buikwand vastgemaakt, zodat de maagtorsie niet nogmaals kan voorkomen. De maag wordt met de rechter onderkant vastgezet aan de rechter buikwand. Hartritme stoornis behandelen. Bij een maagtorsie treden regelmatig hartritme stoornissen op die behandeld moeten worden. Hartritme stoornissen kunnen de eerste 24 tot 36 uur optreden.

Het chirurgisch ingrijpen en vastzetten van de maag op korte termijn is altijd ons advies. Bij een maagtorsie die niet geopereerd wordt, is de kans op terugkeren van de maagtorsie groot (ongeveer 80% tegenover ongeveer 10% na het vastzetten van de maag). De prognose van de maagtorsie bij de hond De prognose van een maagtorsie bij de hond is afhankelijk van hoe snel er wordt ingegrepen door een dierenarts. Wanneer de maagtorsie veel schade in het lichaam heeft veroorzaakt, is de prognose slecht.

Door bloedonderzoek kan een inschatting worden gemaakt van de aanwezige schade in het lichaam. Ook de aanwezigheid van hartritme stoornissen voor de operatie geeft een slechtere prognose. Hartritme stoornissen kunnen met een ECG worden vastgesteld.

Het voorkómen van een maagtorsie

Het ontwikkelen van een maagtorsie kan nooit helemaal worden voorkomen. Wel kun je een aantal aanpassingen doen om de kans te verkleinen:

- Meerdere kleine maaltijden op de dag in plaats van grote maaltijden in eenmaal.
- Voer grote brokken en niet op een verhoging.
- Geen stress rondom de maaltijd.
- Geen inspanning voor en na de maaltijd.
- Geen droogvoer met als hoofdbestanddeel olie/vet.
- Niet fokken met ouderdieren die een maagtorsie hebben gehad.
- Preventief vastzetten van de maag (gastropexie), bijvoorbeeld tegelijkertijd met een andere kleine ingreep. Bij grote hondenrassen met een mogelijke kans op het ontstaan van een maagtorsie, wordt de maag soms bij voorbaat vastgezet. Het vastzetten van de maag kan met behulp van laparoscopie worden uitgevoerd.

Het voorkomen van een maagtorsie bij de Hovawart

De anatomie van de Hovawart maakt hem tot risicoras voor een maagtorsie. Ik heb geen aantallen kunnen vinden. Dit komt waarschijnlijk door de kleine populatie. In mijn loopbaan heb ik er toch een stuk of 10 gezien. Afhankelijk van de leeftijd en gezondheid van het dier adviseren wij meestal om te opereren.

Met dank aan Caressa en LICG

“Het eerste jaar heb ik vaak met hem moeten vechten”

Interview met Jolanda van der Sar

Jullie hebben twee Hovawarts. Hoe bevalt dat?

Ja, nu hebben we er twee, maar we hebben er ook een poosje drie gehad: Timber onze eerste Hovawart, een reu, en Terra en Laska, onze teefjes. Het is ontzettend gezellig om twee Hovawarts te hebben. Eigenlijk hebben we nu allebei een hond. Terra trekt erg naar Kees. Kees traint ook met haar. Laska ligt altijd bij mij in de buurt, aan mijn voeten als vloerkleed. Laska komt echt knuffelen; als er iets aan de hand is, voelt ze dat perfect aan. Ze kruipt het liefst op schoot.

Waarom hebben jullie dit ras gekozen?

Tja, hoe kom je op dit ras? Toen Kees en ik getrouwd waren, hadden onze burens een Maltezer Leeuwteefje. Leuk, maar zo'n hondje kun je met je 80 nog nemen. Van de fysiotherapeute moest ik meer gaan lopen. Ja, zo maar een beetje lopen zonder iets vond ik niets. Wij wilden toch altijd al wel een hond en het liefst een grotere. Iemand zei ons toen eens in het tijdschrift 'Onze Hond' te kijken. Op zondag hadden onze dochters een wedstrijd

op de manege. Kees ging niet mee en had dit tijdschrift te pakken gekregen. Toevallig stond juist bij deze uitgave een Hovawart op de kaft, in het blad was er een artikel over het ras en..... er stond een advertentie van Houwaert's in. We hebben gebeld en we mochten komen kijken. Hahaha....., we hebben toen Kees nog uit zijn bed gebeld, hij was in Amerika. Toen we naar zijn locatie in Nederland reden, konden we het adres niet vinden. Uiteindelijk kwamen we erachter dat we aan de verkeerde kant van het kanaal stonden! Het was er gezellig druk met heel veel Hovawarts. We waren meteen verkocht, wat een prachtig ras! Na een poosje hebben we onze eerste pup, Timber gekregen.

Vertel eens hoe jullie honden zo zijn.

Timber was een heel mooie reu. Hij was heel lief en zachtvaardig, steady en relaxed, niets kon hem van zijn stuk brengen, maar als het nodig was, waakte hij wel. We hebben heel veel geluk met hem gehad en enorm veel plezier met hem beleefd. Toch heb ik wel moeten leren om met hem om te gaan. Het

eerste jaar heb ik vaak met hem moeten 'vechten' om gedaan te krijgen wat ik wilde. Timber was een echte Hovawart, het was aan mij om te leren hoe ik daarmee om moest gaan. We hebben met hem echt lachwekkende dingen meegemaakt. Op de verjaardag van de kinderen bijvoorbeeld hielden we altijd met zijn allen een barbecue in de tuin. Timber liep vrolijk tussen alle drukte door. Mijn schoonmoeder was niet zo berekend op het jatgedrag van een Hovawart en hield haar bordje met hamburger iets te laag bij de grond. Timber nam haar 'aanbod' met plezier aan en had de hamburger in een mum van tijd verslonden. Op een dag was ik boterhammen aan het smeren op het aanrecht en draaide me even om naar de koelkast. Hap..... Timber dook met een snee brood in zijn bek in zijn mand. Het grappige was dat hij de snee niet doorslikte, maar wel enorm kwijlde. Ik heb dat een halfuur af staan kijken, toen ik vroeg of hij misschien een koekje wilde, liet hij de snee brood pardoes uit zijn bek vallen, de goochermerd! Terra en Laska zijn allebei heel lieve honden. Laska heeft niet zo lang geleden een nestje

gekregen. Dat was niet bij ons in huis. We hebben haar erg gemist, ook Terra miste haar en zocht haar de eerste dagen overal. Op den duur wende ze er wel aan en ging ze maar met een bal spelen in plaats van met haar kameraadje. Het nestje van Laska vonden we spannend maar ook superleuk. We zijn zo veel mogelijk gaan kijken. Iedere keer was het weer een verrassing hoe hard die kleine mormeltjes gegroeid waren. Het was echt genieten! We vinden het zo leuk, misschien fokken we zelf ook nog wel eens een nestje.

Is er een aanleiding geweest om een tweede Hovawart te nemen?

Wij waren zo enthousiast over onze eerste Hovawart, dat we het er met Kees (van Gorp, voor alle duidelijkheid) wel eens over hadden om voor een tweede Hovawart te gaan. Het is zo'n supermooi ras met karakter, de Hovawart is een echte familie hond. We vinden het heel fijn om met de hond te trainen en te wandelen, als huisdier is de Hovawart geweldig. In de zomer van 2015 was het zover! We kregen Terra mee naar huis! Timber was een

prima opvoeder voor Terra. Terra was dol op hem en week niet van zijn zijde. We genoten van de twee belhamels in ons huis! Ondertussen werd Timber ouder, hij ging achteruit, op het laatst kon hij bijna niet meer opstaan en uitlaten lukte ook bijna niet meer. In december 2018 werd er een weer nestje Hovawarts geboren. Het was absoluut niet de bedoeling dat we een vervangende hond voor Timber zochten. Nee, Timber was en blijft ons eerste, beste maatje! Eind januari kwam Laska bij ons wonen. Nu hadden we drie hovies, een gezellige boel! Maar het had ook een

droevige kant. Timber werd steeds slechter. Toch bleef hij Laska opvoeden. Laska leunde, net als Terra, op onze oude Timber. Hij waarschuwde als Laska te ver ging en hij geen zin had in drukte. Helaas hebben we in maart afscheid van hem moeten nemen, hij was bijna 13. Dat is nu drie jaar geleden. We missen Timber nog altijd.

Denken jullie er wel eens over om een ander ras te nemen?

Oh, nee, dit is echt ons ras, het is een grote, leuke, lieve hond met karakter. Terra en Laska

zijn echt onze maatjes. Zij zijn een verrijking van ons leven, we genieten elke dag van hen. Alleen als Noa, onze kleindochter komt, dan staat zij even op de eerste plaats. Terra en Laska zijn dan in hun bench of gezellig samen buiten in de kennel. Met zo'n kleintje in huis kun je niet voorzichtig genoeg zijn.

Nemen jullie de honden mee op vakantie?

Meestal niet. Als we een huisje hebben kan het wel, maar op een camping vind ik het voor de honden niet fijn. Ze kunnen niet los rondlopen en het is, zeker in het buitenland, te warm; wij trekken altijd naar het zuiden. Ze zijn dan in het pension veel beter af. Daar hebben ze helemaal geen problemen mee. Ze beginnen al te blaffen en in hun bench in de auto te krabbelen als we daar het pad oprijden. Ze zijn daar altijd samen, ze zitten samen in een bench en spelen samen op een groot veld. In de zomer hebben ze daar een grote bak met water staan. Laska vindt dat heerlijk en gaat er languit in liggen. We zijn heel tevreden over dat pension. Ze letten

heel goed op de honden. Twee jaar geleden heeft Terra daar een maagtorsie gekregen. De pensionhouder zag dat er iets niet in orde was, Terra wilde niet gaan liggen en stond op een vreemde manier op haar poten. Ze zijn onmiddellijk met haar naar een dierenarts gereden en van daaruit meteen door naar een dierenkliniek waar ze geopereerd is. Als ze niet zo doortastend gehandeld hadden, hadden we Terra nu niet meer gehad.

Hetty Slaats

Nestdag N- en O-worp

Op een heerlijke, zonnige lentedag, op zaterdag 26 maart, kon gelukkig alsnog de nestdag van de N- en O-worp plaatsvinden.

De nestdag was al eerder gepland in december 2021, net een maand voordat de hondjes van de N-worp 1 jaar zouden worden. Nu was de O-worp bijna 1 jaar oud. Helaas gooiden toen de coronamaatregelen roet in het eten en moest de dag uitgesteld worden. Door het uitstel en de korte termijn van herplanning kwam voor een aantal baasjes de planning in het nauw en konden enkele honden er helaas niet bij zijn. Gelukkig waren er van de N-worp 6 van de 10 wel, 1 teefje en 5 reutjes. Van de O-worp waren er zelfs 6 van de 7, er ontbrak alleen een teefje. Prachtig om alle honden te zien! De een had meer van de moeder; de andere weer wat meer van vader en weer

andere hadden een overduidelijke mix van vader en moeder.

Onze Hovawart Nash Maximiliaan, is onze 3e Hovawart en by far de grootste die we tot nu toe gehad hebben.

Uit dit nest staan alle honden hoog op de poten en zijn echt al flinkerds voor hun leeftijd. Nu ze 14 maanden zijn beginnen bij de reutjes hun hormonen al op te spelen dus gezellig met z'n allen ravotten op het veld was helaas geen optie.

Alle honden legden een voor een het testparcours af. Hierdoor werden de verschillen per hond goed inzichtelijk; de een bleek meer gevoelig voor akoestische prikkels en de ander weer wat meer voor visuele prikkels. Het testparcours werd afgesloten met een be-

oordeling door Kees met scores per hond per onderdeel. Daarna mochten de honden weer een voor een terugkomen voor een fotoshoot en inspectie van het uiterlijk.

Grappig toch dat je als baasje dan steeds weer hoopt dat Kees iets moois over jouw hond te vertellen heeft. Hij had vooraf echter al aangekondigd dat hij streng zou zijn en geen zoete broodjes zou bakken, omdat niemand daar iets aan heeft. Logisch,.. maar toch... Die zoete broodjes kwamen daarna wel terug... alle baasjes hadden iets lekkers te eten meegenomen en tussen de keuring van de N en de O worp in lieten alle aanwezigen het zich goed smaken!

Kortom met het zonnetje erbij een leuke, nuttige en leerzame dag!

Onze Nash was er wel moe van en viel (met poot in de bek) in slaap.

*Edwin en Marga Purvis, Voorburg,
Baasjes van Nash Maximiliaan*

Themadag fokkerij

Kees van Gorp

Op 11 juni heb ik samen met Hetty Slaats een themadag 'fokkerij' georganiseerd. Alle energie die we in deze dag gestopt hebben, is niet tevergeefs geweest. Het maximale aantal zitplaatsen was al snel bereikt. Een goed teken want door de inzet van de dekruenbezitters en de toekomstige fokkers zullen we kunnen blijven groeien. Groei in aantal is belangrijk, maar nog belangrijker is de groei van een gezonde basis. De genenpool verbreden en letten op de inzet van gezonde dieren hebben voor ons prioriteit.

De themadag bestond uit een paar onderdelen. In een PowerPointpresentatie zijn de zaken die van belang zijn, met ondersteuning van aansprekend beeldmateriaal de revue gepasseerd. We hebben geprobeerd inzichtelijk te maken wat het verschil is tussen fokken met of zonder stamboom.

Vervolgens zijn de verschillen van fokken binnen de rasvereniging of juist zonder de rasvereniging belicht. Natuurlijk heeft het fokken in een rasvereniging onze voorkeur.

Voor ons dus: fokken in de Hovawart Bond Nederland. Na deze uiteenzetting hebben we uitgelegd wat de Raad van Beheer is en wat de wereld overkoepelende organisatie FCI doet. De Raad van Beheer is de organisatie die er in Nederland voor alle rashonden is en het stamboek bijhoudt, alsmede toezicht houdt op de gehele kynologie. We zijn uitgebreid ingegaan op de eisen waaraan honden in onze vereniging moeten voldoen alvorens wij ze fokgeschikt achten. Dit geldt voor zowel reuen als teven.

De reglementen hiervoor zijn stap voor stap doorgenomen, ook is uitleg gegeven waarom bepaalde tests nodig zijn in onze optiek. Regels zijn ervoor om ons ras te beschermen of minimaal in stand te houden, maar liever nog te verbeteren. Ook is erop gewezen dat een te strenge selectie kan leiden tot een beperking van genetisch materiaal. Kortom de fokkerij is een zéér moeilijke en ingewikkelde materie die veel complexer is dan aanvankelijk door een aantal aanwezigen gedacht werd. Na de pauze, waarin de inwendige mens niet werd

vergeten, is er vooral aandacht besteed aan de geboorte, de opfok en de aflevering van de pups. Na afloop nog even gekeuveld en gezellig bij elkaar gezeten op ons zonovergoten terras, waar de aanwezigen een goodiebag van onze sponsor Royal Canin kregen.

Met veel plezier kijk ik terug op een geslaagde middag, ik ben blij met alle berichtjes en bedankjes voor de leuke en informatieve activiteit.

Uithoudingsvermogenproef

22 oktober aanstaande!

Christel van de Westelaken

JOEPIE..... 22 oktober 2022 organiseren we weer een UV-examen!

UV betekent uithoudingsvermogen. Met dit examen kan een hond aantonen dat hij of zij de lichamelijke en geestelijke eigenschappen bezit waarover een werkhond voor de praktijk of voor de fokkerij van werkhonden moet beschikken. Je hond moet er uiteraard wel het gestel en de conditie voor hebben en een leeftijd hebben van 16 maanden tot maximaal 6 jaar.

De proef bestaat uit een loopoefening en een gehoorzaamheidsoefening. Het lopen bestaat uit 20 kilometer, af te leggen naast de fiets op een snelheid van 12-15 kilometer per uur. In deze rit zijn twee rustpauzes opgenomen. De keurmeester kijkt tijdens het gehele parcours of de hond vermoeidheidsverschijnselen vertoont. Ook kijkt hij naar de conditie van de voetzolen van de hond. Als de loopoefening gedaan is, krijgt de hond opnieuw een rustpauze. Daarna legt hij de gehoorzaamheidsoefening af.

Enkele regels:

- De keurmeester moet zich ervan overtuigen dat de hond in goede gezondheid is. Honden die een lome indruk maken, moeten van deelname worden uitgesloten. Als een hond tijdens de UV-test grote vermoeidheidsverschijnselen of andere problemen toont, dan moet voor deze hond het examen worden afgebroken.
- De lijn moet niet te kort worden gehouden, zodat de hond zichzelf steeds aan het tempo kan aanpassen. Hulpmiddelen zoals een 'springer' zijn toegestaan.
- Licht trekken door de hond aan de lijn is niet fout, wel echter het voortdurend achterblijven van de hond.
- Honden die een zeer vermoeide indruk maken, en honden die hun voetzolen hebben stukgelopen, worden van verdere deelname uitgesloten.

Zie het trainingsschema, hoe je zelf schematisch de afstanden naast de fiets kunt opbouwen. Trainen voor de UV-proef is absoluut noodzakelijk. Een ongetrainde hond kan

de proef onmogelijk volbrengen. Bovendien breng je daarmee de gezondheid van je hond in gevaar.

Hondenlogboek

Voor dit examen is het nodig een hondenlogboek te hebben. Dit is aan te vragen bij de Raad van Beheer:

- Open internet op www.raadvanbeheer.nl (houden van honden).
- Typ in de zoekbalk : hondenlogboek. Er komen pagina's in zicht. Klik op 'hondenlogboek (voorheen rashondenlogboek)'.
- Bij het hoofdstuk 'hondenlogboek voor FCI-stamboomhonden' kun je op 'mijn rvb.nl' klikken. Via deze weg kun je op je account inloggen of, als je nog geen account hebt, registreren.
- Registreren kan enkele dagen duren i.v.m. het ophalen van de gegevens van de hond.
- Volg de stappen die worden aangegeven om je hondenlogboek aan te vragen. Het toesturen van het hondenlogboek kost veelal enkele weken.

We starten om 10:00 uur. Graag voor 9:30 uur op de locatie aanwezig zijn i.v.m. aanmelden. De starttijd kan afwijken als de buitentemperatuur hoger is dan 20 graden. Er komt een externe keurmeester om het examen af te nemen. Dit is Anja van der Meijden, zij is al bekend in onze vereniging. Uiteraard zorgen we voor versnaperingen en drankjes. Tijdens het examen rijdt een auto mee om, indien nodig, honden of hun eigenaren op te vangen.

Aanmelden kan bij Christel van de Westelaken vicevoorzitterhovawartbond@gmail.com. Deelname kost 20 euro per hond. Opgeven kan tot 1 oktober 2022. Er is ruimte voor 15 honden. VOL is VOL. Verdere informatie is te lezen op de website van de Raad van Beheer.

Een trainingsschema tref je op de achterpagina.
Tot snel en train ze.....

Jhara's eerste nestje

Annemiek Kliebisch

Toen we Jhara als puppy gingen ophalen bij Kees, zei hij dat we haar alleen maar meekregen als we ooit een nestje met haar zouden fokken. De jaren gingen voorbij en het kwam er steeds maar niet van. Tot afgelopen jaar. Ze was inmiddels al 5 en het moest nu toch echt gebeuren. De eerste dekking verliep niet volgens plan, vooral door een gebrek aan ervaring. De dekking was niet gelukt en Jhara bleef leeg, zoals dat zo mooi heet. Niet getreurd, de volgende loopsheid zou het wel lukken.

Eind september werd ze vroeger dan verwacht loops en wij zouden op vakantie gaan. Gelukkig kon Jhara bij Kees logeren en hij zou zorgen dat ze gedekt zou worden door een mooie reu. Dat werd Jack (Houwaert's Indy). Al na een paar weken merkten we dat Jhara zwanger was. Ze werd heel voorzichtig. Als de andere honden speelden, deed ze niet meer mee en ging ze ergens achter staan.

Eind oktober gingen we samen met Kees naar de dierenarts voor de echo. Erik, de dierenarts, vertelde lachend dat we zeker op 10 pups moesten rekenen. Ik dacht dat hij een grapje maakte. Dat hij wel eens gelijk kon hebben, bleek later wel. Jhara werd zo dik dat ze bij het wandelen over haar eigen buik struikelde.

Intussen wilde Jhara niets weten van de werpkist. Wel groef ze in de tuin een enorme kraamkuil onder een grote struik. Bij deze

winterse temperaturen leek ons dat geen goed idee, maar zij dacht daar duidelijk anders over.

Op 27 november was het zover. De bevalling begon. Jhara wilde niet in de werpkist en haar eerste pup werd dan ook in haar eigen mand geboren. Toch de pup maar onder de warme lamp in de kist gelegd en Jhara ernaast. De bevalling verliep voorspoedig tot de negende pup. Ze was helemaal slap en ademde niet.

Mijn zus, die bij de bevalling hielp, begon meteen met de reanimatie en al snel begon het hondje tekenen van leven te vertonen. Helaas was dat niet het geval bij de tiende pup, een mooie reu. Deze reageerde niet op de reanimatie. We hielden ons hart vast voor de rest, want dat er nog meer zouden komen was wel duidelijk. Maar elf en twaalf waren twee grote, blonde en levendige pups. In totaal waren 11 levende pups geboren, 3 blonde, 3 zwarte, 3 zwart/blonde met veel aftekening en 2 zwart/blonde met een donker kopje (en van elke kleur 1 reu).

Omdat het er zoveel waren, moesten we de puppy's om de beurt aanleggen (Jhara heeft maar 10 tepels, waarvan 2 hele kleintjes). Ook had Jhara nog steeds moeite met de werpkist en haalde ze de hondjes er steeds uit. De een legde ze in de mand, de ander op een kussen enz. Dat ging ook 's nachts door en we besloten om bij toerbeurt bij de honden te gaan slapen.

Op Sinterklaasdag hebben we de geboorteaangifte gedaan. De honden kregen een ouderwetse Nederlandse naam met daarachter natuurlijk van Woefensteijn. Het bijvoeden van de honden ging de eerste dagen heel moeizaam. Ze vonden de puppymelk niet lekker. Nadat we overgeschakeld waren naar een ander merk, verliep het veel beter. Nu legden we alle hondjes eerst bij moeder aan en daarna kregen ze allemaal een flesje. Het was veel werk, maar ze begonnen allemaal goed te groeien.

Half december. De puppy's waren 2 weken oud. De oortjes en oogjes van de meeste

pups waren nu open en ze begonnen al op 4 pootjes te lopen. De eerste keer de nageltjes geknipt. Ook de eerste wormkuur. Een paar dagen later begonnen ze een beetje te blaffen. Maar onze andere twee honden Nila en Jelka waren daar duidelijk niet aan gewend. Elke keer als er een blafje klonk, renden ze luid blaffend naar de puppy's om de gevaarlijke indringer weg te jagen. Om dan helemaal verbaasd rond te kijken, omdat ze niemand zagen.

Op 18 december sliepen de puppy's de hele nacht door. Dat was wel even spannend, maar ook erg fijn.

Het was bijna Kerstmis. De pups aten als wolven en groeiden als kool. Ze kregen eenmaal per dag rijstbloempap uit een schaalje. Het likken ging al goed. Grappig om te zien dat ze dit allemaal moesten leren: eerst drinken aan de tepel van de moederhond met de trek-en-duwtechniek, drinken uit een flesje met de zuigtechniek en nu likken met de tong. Ze begonnen nu ook echt te spelen en probeerden uit de werpkist te klimmen.

Eind december voor het eerst een papje van geweekte brokjes. Niet alle honden konden dit voedsel waarderen. We moesten ze weer helpen door ze met een lepeltje te voeren. In het kerstweekend kregen de hondjes diarree. Wij dachten dat het van het nieuwe voer was, maar een test wees uit dat het een bacteriële infectie was, die ze van Jhara hadden gekregen. Alle honden meteen aan de antibiotica. Die sloeg helaas niet aan. Een nieuw monster naar de dierenkliniek gebracht. Het resultaat was hetzelfde: een bacteriële infectie. Wel een ander geneesmiddel dat gelukkig wel aansloeg. Dat was toch wel even spannend.

De Raad van Beheer op Kynologisch Gebied kwam de pups controleren en chippen. De man van de RvB vond het een goed idee om met de zindelijkheidstraining te beginnen door een kattenbak met korrels neer te zetten. Nauwelijks hadden we de kattenbak geplaatst of het hele huis lag vol. Het volgende idee van iemand was om er een krant in te leggen. Dat was een feest: 11 pups probeer-

den zo snel mogelijk de krant in duizend stukjes te verscheuren. Ook geen goed idee dus. Zindelijkheidstraining nummer 3: een bakje waarin je trainingpads legt, die je vastklemt in de rand. Na het eerste plasje wisten de hondjes het matje eruit te trekken en al snel lag voor de derde keer alles vol snippers en korrels. Weer iets dat met 11 hondjes niet werkt. Uiteindelijk hebben we er maar een fleece lap in gelegd. Dat ging redelijk.

Half januari hebben we de hondjes geënt. Vanwege COVID-regels moesten we met de 11 puppy's naar de kliniek. Allemaal in een puppybench en 4 poezenmandjes. Ze maakten een enorm kabaal, maar ze werden wel allemaal goedgekeurd en kregen hun hondenpaspoort mee naar huis. Nu mochten ze ook naar buiten. Ik dacht dat ze misschien wel bang zouden zijn, maar dat was een misrekening. Het leek wel of ze er al weken op zaten te wachten: ze stormden met z'n alle tegelijk door de deur naar buiten. We hadden nog een konijnenhek, waarmee we de speelplaats hadden afgezet. Dat bleek ongeschikt te zijn voor onze wilde hondjes. Het lag meteen plat. Dus moesten we de hele tuin door om de puppy's te vangen. We hebben maar een wat steviger hondenhek gekocht. Helaas kregen de hondjes weer diarree. Voor de derde keer naar de dierenkliniek. Het bleek geen bacteriële infectie te zijn, maar giardia. Weer een nieuwe kuur. Gelukkig werkte het goed en waren we weer snel van de ellende af.

Op 19 januari kwam Joyce van Houdoe.nl een fotoshoot maken van alle pups. Joyce is professionele fotograaf en dat kun je wel zien. De hondjes werkten allemaal goed mee

en waren zeer fotogeniek. Alle toekomstige eigenaren hebben nu een mooie foto van hun pup.

Dan komt op 21 januari de laatste dag waarop alle puppy's nog bij elkaar zijn. Ze gaan naar hun nieuwe baasjes. Wat zullen ze elkaar missen. En wat zal Jhara haar kinderen missen. Nog steeds staat ze klaar om ze allemaal schoon te likken en ze blaft ons uit bed als er iets aan de hand is.

Op 27 januari wordt de laatste pup opgehaald. Wat is het stil. Maar gelukkig hebben alle puppy's een leuk tehuis gevonden met fijne baasjes. Na de zomervakantie organiseren we een jongehondendag en binnenkort gaan we de baasjes thuis opzoeken. We zijn blij dat we met iedereen nog goed contact hebben en veel leuke foto's en filmpjes krijgen.

Het was een heel avontuur, heel veel werk, maar het gaf ook veel voldoening.

FCI Een wereldorganisatie voor honden

Kees van der Sar

Op internationaal niveau is de Fédération Cynologique Internationale (FCI) het overkoepelende orgaan.

Het bestuur van de FCI vormt een vertegenwoordiging van de kennelclubs die lid zijn van de FCI. Het kantoor is gevestigd in België.

De FCI heeft drie (3) secties, namelijk:

Europa

Amerika
en Caraïben

Azië, Afrika
en Oceanië

Jaarlijks vindt in iedere sectie een sectietentoonstelling plaats. De meeste activiteiten vinden plaats in de Europese sectie. De FCI werkt met commissies. De Raad van Beheer is in die commissies vertegenwoordigd.

De FCI voert een aantal taken uit. Deze zijn:

- Het erkennen van één kennelclub per aangesloten land.
 - Het opstellen van regels waaraan alle leden zich dienen te houden.
 - Het zorgen voor onderlinge afstemming van nationale reglementen.
 - Het toewijzen van tentoonstellingen en internationale kampioenschappen.
 - Het goedkeuren van beschrijvingen van rasstandaarden; deze gelden in alle aangesloten landen.
- Opm. De volledige en officieel erkende rasmomschrijving van de Hovawart is vastgelegd onder FCI-standaard No. 190 en binnenkort op de HBN-website (ledenportaal) te downloaden.*
- Het toewijzen van de organisatie van de jaarlijkse wereldtentoonstelling aan één van de leden.
 - Het organiseren van activiteiten en erkende wedstrijden op het gebied van de jacht.

Er zijn op dit moment 98 nationale kennelclubs lid van de FCI. Kennelclubs zijn organisaties die op kynologisch gebied actief zijn. Per land is er een (1) kennelclub lid van de FCI. Voor Nederland is dit de Raad van Beheer.

Elk lid geeft zijn eigen stambomen uit en leidt zijn eigen keurmeesters op. De FCI zorgt ervoor dat de stambomen en keurmeesters wederzijds erkend worden door alle FCI-leden.

Niet alle nationale kennelclubs zijn lid van de FCI. Zo zijn de kennelclubs van Groot-Brittannië, Canada en Amerika niet aangesloten; zij opereren zelfstandig. Wel hebben de FCI en de Amerikaanse, Canadese en Engelse kennelclub onderling afspraken gemaakt, onder andere over de erkenning van stamboekhoudingen.

De FCI erkent 355 rassen. Elk van hen is het 'eigendom' van een bepaald land. De 'eigenaar'-landen van de rassen schrijven de standaard van deze rassen (gedetailleerde beschrijving van het ideale rastype), in samenwerking met de Standards and Scientific Commissions van de FCI. De vertaling, actualisering en publicatie van de normen worden uitgevoerd door de FCI. De datum van publicatie van de officieel geldige Hovawart-norm is 01 december 1998.

De Hovawart als ras is echter al veel eerder door de FCI officieel erkend, namelijk 21 november 1955.

Deze normen zijn de referentie voor de keurmeesters op shows in de FCI-lidstaten, maar ook voor de fokkers in hun poging om honden van topkwaliteit te produceren.

Elk lid voert:

- Internationale exteriorshows (CACIB),
- Internationaal werk (utility, tracking, nordic style, mondioring) / jachtproeven en tests (CACIT),
- Internationale Agility- (CACIAG), Obedience- (CACIOB) en Dog Dancing- (CACID) wedstrijden,
- Internationale races en coursings (CACIL),
- Internationale herding trials (CACITR).

De resultaten van deze wedstrijden/proeven worden naar het FCI-hoofdkantoor gestuurd waar ze worden verwerkt en gehomologeerd. Wanneer een hond een bepaald aantal onderscheidingen heeft gekregen, komt hij

in aanmerking voor de titel van International Beauty, Show, Working, Beauty and Working, Agility, Obedience, Dog Dancing, Race, Beauty and Performance of Herding Champion. Deze titels zijn gehomologeerd door de FCI.

Daarnaast kan iedere fokker via zijn/haar nationale hondenorganisatie een internationale registratie van zijn/haar kennelnaam aanvragen.

Info/begeleiding:

Fédération Cynologique Internationale (FCI)
Bezoekadres:
Place Albert 1er, 13
B-6530 Thuin, België
Telefoonnummer: +32 71591238

Correspondentie e-mailadressen:

Algemene informatie: info@fci.be

Kennelnamendepartement: affix@fci.be

Kijk voor meer informatie over de FCI op: www.fci.be

Voor een overzicht van alle aangesloten landen en de contactgegevens kun je terecht op: www.fci.be/en/members

Op de hoogte blijven van dat wat er binnen de FCI gebeurt? Lees dan de tweemaandelijks online nieuwsbrief op: www.dogdotcom.be

**I'M ONLY
TALKING TO
MY DOG
TODAY**

Trainings-schema UV

Trainingschema 1:

Als u nog nooit met de hond heeft gefietst, moet u de hond eerst laten wennen aan het lopen naast de fiets, en vervolgens ook naast de fiets aan het verkeer. Als uw hond goed is gewend, kunt u als volgt beginnen:

1e week: Elke dag 3 km fietsen, snelheid ongeveer 12 km per uur.

2e week: 4 dagen van 5 km (2½ heen, pauze, 2½ km terug).

3e week: 3 dagen 8 km (4 km heen, pauze, 4 km terug). Overige dagen 5 km in een keer.

We beginnen ongeveer een maand voor het examen met de volgende training.

1e week: 4 maal om de dag 7 km de andere dagen 4 km.

2e week: 3 maal om de dag 10 km de andere dagen 8 km.

3e week: 2 dagen 15 km fietsen en een pauze bij 8 km, de andere dagen 8 km.

4e week: 1 maal in het begin van de week 12 km fietsen, de overige dagen ongeveer 5 km om de spieren soepel te houden.

De genoemde pauzes bedragen 15 minuten waarin u de voetzolen van de hond goed moet controleren.

Trainingschema 2: recreatief fietsen voor een jonge hond (minimaal 1 jaar)

Cyclus van 6 weken trainen – 2 weken rust.

Week	Dag 1	Dag 2	Dag 3	Dag 4	Dag 5	Dag 6	Dag 7
1	5 min/1 km		10 min/2 km		10 min/2 km		
2	10 min/2 km	10 min/2 km		10 min/2 km	10 min/2 km		
3	10 min/2 km	10 min/2 km	10 min/2 km		10 min/2 km	10 min/2 km	
4	15min/3 km	10 min/2 km		15 min/3 km	10 min/2 km	5 min/1 km	
5	15min/3 km	10 min/2 km	10 min/ 2 km		15 min/3 km	10 min/2 km	
6	15min/3 km	10 min/2 km	10 min/ 2 km		20 min/4 km	10 min/2 km	